

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Til Svoger Pan, 1814

Citation: Baggesen, Jens: "Til Svoger Pan, 1814", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 2. Samling, 1809-1823. - 1894*, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 155.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen03tom-shoot-workid56225/facsimile.pdf> (tilgået 27. november 2021)

Anvendt udgave: Riimbreve og poetiske Epistler. 2. Samling, 1809-1823. - 1894

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Til Svoger Dan.

(Som Overbringer af den i Hast heftede Bog.)

Min store Skontrold! du, der veed,
Som Echo's Mage, lidt Beskeed
Om hvad smaa Trolde just ei vide:
Hvordan min Muse kommer ned
Gemeentligen til rette Tide,
Tak see det Smule Hovedbrud
I Vers ni Maaneder forud
Saa vel paa min som hendes Side!
Tag denne lille Glut af Bog,
Som nu just er til Lyset kommen,
I Hast til Ordrup med i Kommen,
Og undskyld, at den stائفels Dog
Saa got som nogen bliver stائفet
Til fødselsfesten der, hvorpaa
Han alt i Moders Liv, som saa,
Var overordentlig forpiffet.
Hans Moder, Musen, har mig sagt,
At han med Amors Vold og Magt
(Endskiøndt der var endnu tilbage
for Svangerstabet fire Dage)
Til Verden vilde Knald og fald
Den Dag, hvorpaa blev født vor Schall.

„Selsamme Dag“ (var Drengens Død)
 „Hvorpaa den letteste blandt Muser,
 „Som Die, Sind, og Sands berufer,
 „Sprang ned fra Pindus paa vor Jord,
 „Jeg have vil, Mama! den Ære,
 „(Hvis og for tidlig) født at være.“
 Som sagt, saa gjort! I Morges, Kiære!
 Hvor meget Musen pæb og sang,
 Blev Thiele=Presfen ham for trang,
 Og (som Arisen dig kan lære)
 Han pludselig til Verden sprang.
 Men ikke nok med det engang!
 Knap var han der med Øien, Ører,
 Med Næse, Mund, og Top og Tip,
 Og alt det øvrige, der hører
 Til en fuldstændig Sperevip —
 Flur, som om Purken havde Vinger,
 Med eet han fri for alle Baand,
 Før ret jeg fik ham i min Haand,
 Sig ordentligen fra mig svinger!
 Hvorhen min Dreng? hvad vil du da?
 „Til gamle Svoger Dan, Papa!“ —
 Men, Dreng! du er jo ingen Dige!
 Hvad vil du ham? hvad skal det sige?
 „Jeg i hans Lomme hoppe vil;
 „Jeg veed nok, hvem han flører til!“ —
 Dreng! er du gal da med din Hoppen?
 Du har jo ingen Ting paa Kroppen!
 Udfødt, upyntet, end ei døbt,
 Og knap i Hast en Smule søbt;
 Bliv i din Dugge paa din Pude,
 Til du kan blive smukt klædt paa;
 Betænk, at der er Stads derude!
 „Papa! jeg kan — jeg vil — jeg maa;
 „Lad du mig kun med Svoger gaae!

„Man venter intet stift Besøgen,
„Hvor ham man venter, troe du mig!
„Hvis festen og er stadfelig,
„Der bliver sikker dog lidt Spøgen.
„Du har desuden selv mig sagt
„(Iald man og paa mig gier Agt),
„At Venus selv er uden Pragt,
„Og Amor ganske splitternøgen.“
